

Prenumerata wynosi

w Polsce miesięcznie . . . 1 zł.
 „ kwartalnie . . . 2'50zł
 „ półrocznie . . . 5 zł.
 „ rocznie 10 zł.
 za granicą rocznie . . . 20 zł.
 w Ameryce rocznie . . 8 dolary
 (Nr. pojedynczy . . 8 cent.)

Wychodzi co niedzielę.

PIAST

Tygodnik polityczny, społeczny, oświatowy, poświęcony sprawom ludu polskiego.

ORGAN STRONNICTWA LUDOWEGO.**Konto czekowe:**

P. K. O. Kraków Nr. 401.066

Ceny ogłoszeń
na stronie ostatniej.

Rękopisów nie zwraca się.

Nie podpisane do kosza.

Wychodzi co niedzielę.

Redakcja i Administracja: Kraków, Mały Rynek L. 4. — Tel. Nr 11286.

Na dnie kryzysu.

Prawie równocześnie zabrali głos w sprawie kryzysu gospodarczego w Polsce obecny i były minister przemysłu i handlu, t. j. Prystor oraz Kwiatkowski.

Pierwszy wymieniany jest w prasie jako bliski następca Ślawka na fotelu premierowskim, drugi piastował godność ministra przemysłu i handlu przez cztery lata, obecnie jest naczelnym dyrektorem Państwowej fabryki w Mościcach, uchodzi za wielkiego znawcę spraw gospodarczych i również wymienia go prasa jako szefa przyszłego rządu, który ma przelamać kryzys — uzdrowić życie gospodarcze.

Któż więcej powołanym i kompetentnym od tych dygnitarzy do wydania sądu o sytuacji gospodarczej i o środkach zaradczych? Cóż nam powiedzieli ci opatrnościowi mężowie sanacji?

Pan Prystor stwierdził urzędowo, że Polska znajduje się na dnie kryzysu, wiadomo zaś, że na kryzysu bywa często dnem przepaści.

Wyraził wprawdzie p. minister nadzieję, że Polska z dna tego wydobędzie się, ale kiedy i w jaki sposób, o tem nie umiał, czy nie chciał minister powiedzieć.

Pospieszył z pomocą koledze „fachowiec“ Kwiatkowski i w wywiadzie prasowym, rozgłoszonym przez Państwową Agencję prasową oświadczył, że w jego rozumieniu „dalszy rozwój sytuacji gospodarczej zależy będzie od następujących czynników: 1) utrzymanie przynajmniej obecnego poziomu cen płodów rolnych, 2) zmobilizowanie środków finansowych na ruch budowlany, 3) intensywniejsza praca w dziedzinie inwestycji kolejowych. To wszystko stanowi czynnik powodujący opróżnienie magazynów z zapasów i pobudzający produkcję. Ponadto ogólna sytuacja gospodarcza Polski zależna jest oczywiście od dalszego przebiegu konjunktury światowej“.

Ilekróć zabiera głos w sprawach gospodarczych jakikolwiek sanator, jako dogmat ogłasza, że kryzys gospodarczy w Polsce jest skutkiem kryzysu światowego, skoro tam minie, to z Polski też ustąpi.

Panowie sanatorzy głusi są na wymowę cyt. przedstawianych przez ekonomistów, ostatnio z trybuny sejmowej przez prof. Rybarskiego, który przypomniał, że według biuletynów Ligi Narodów wskaźnik produkcyjny z końcem 1930 r. wynosił w Anglii 94,3; we Francji 105,5; w Szwecji 110; w Polsce 78,9 — czyli, że Polska co do produkcji stoi na szarym końcu.

Z pośród 9 krajów europejskich Polska ma najsilniejszy spadek eksportu, bo wynoszący 33 proc. zmniejszenia w porównaniu z tem, co było w 1928 roku.

Również w porównaniu z Niemcami, Austrią, Węgrami, Włochami, Rumunją i Czechosłowacją, Polska ma najsilniejszy spadek zapasu wa-

lut, bo wynoszący 28 proc. Przy zmniejszeniu się produkcji w innych państwach zwalnia się kapitał, uwięziony w produkcji, z powodu obfitości gotówki stopa procentowa obniża się. — W Niemczech wynosi 4.79; w Austrii 4.11; w Belgii 2.78; we Francji 1.83; w Anglii 2.57; w Czechosłowacji 2.00 — a w Polsce?

Jak trudno tu o kapitał i jaka wysoka stopa procentowa?

Niewątpliwie panuje kryzys w świecie, tylko gdzieindziej nie dopuszcza się, by gospodarstwo znalazło się na dnie, walczy się z kryzysem skutecznymi środkami.

A u nas?

Wiosna w całej pełni, a gdzieś ów ruch budowlany?

Budowa gmachów reprezentacyjnych, przy szalonym braku szkół, oraz jednoizbowych mieszkań dla tysięcy rodzin, nie zasługuje na nazwę akcji budowlanej.

Pomysły tworzenia funduszków budowlanych przez podniesienie o 100 proc. czynszów mieszkaniowych świadczy o zupełnym zapoznaniu warunków, w jakich żyje ludność miejska.

Również pomysł, by urzędowo obniżyć od wkładek oszczędnościowych w kasach procent na 4 proc. i w ten sposób zmusić właścicieli oszczędności do budowania, ruchu budowlanego na pewno nie ożywi, a wypłoszy resztkę kapitałów z kas i zepchnie życie gospodarcze na dno, ale już piekła, bowiem już obecne dno kryzysu słusznie czyścawem nazwać można.

Panu Kwiatkowskiemu wystarczają obecne ceny produktów rolnych, mimo, że przy tych cenach produkcja absolutnie nie opłaca się, w dodatku ceny nierogacizny wciąż spadają a ceny zboża idą w górę na przednoku, gdy u większości rolników w sąsiedkach widać dno, bo musieli wyprzedać się na jesieni celem zdobycia koniecznej gotówki.

Pięć pełnych lat wszechwładztwa sanacji wykazały znakomite jej zdolności do zaciągania pożyczek na twardych warunkach (pożyczka stabilizacyjna, zapalczana, francuska obligacyjna), tak, że z końcem 1929 r. zobowiązania tak państwowe, jakoteż prywatne wobec zagranicy wynosiły 8 miliardów 884 miliony złotych, na oprocentowanie których trzeba rocznie 1 miliard, jednak nikt już w Polsce nie lędzi się (najzagorzalszym sanatorom spadają łuski z oczu), żeby przy obecnym systemie gospodarczym i politycznym Polska wydzwignęła się z owego dna kryzysu na ścieżkę prowadzącą naprzód, ku lepszemu jutru.

ZMARŁ ZDZISŁAW DEBICKI w Warszawie znany literat i krytyk literacki i redaktor „Tygodnika Ilustrowanego“. Zmarły był laureatem nagrody literackiej miasta Warszawy na rok 1931.

Wyścigi żydków i policjant Cholewiak.

Lisia Góra. — W pierwszą niedzielę kwietnia miały się odbyć wyścigi na rowerach jakiegoś klubu sportowego żydowskiego z Tarnowa do Dąbrowy.

Józef Matraj z Lisiej Góry, chcąc się przypatrzeć wyścigom, wyszedł na gościniec.

Policjant Cholewiak szturknął Matraję, żeby się usunął a gdy ten zauważył, że przecież nie zawadza nikomu, stojąc na boku gościnca, policjant przy pomocy drugiego policjanta rzucił się na Matraję, podał na nim koszulę, bluzę i spodnie, następnie zakuł go w łańcuszki i zaprowadził do sądu w Tarnowie, gdzie go jednak po 24 godzinach wypuszczono na wolność.

Gdy brat Matraja, uczeń 4 kl. gim. wstawił się za aresztowanym, zapytując, za co go aresztują policjant kopnął go w nogę, wołając: „cofnij się, idź precz“.

„Idź do Brześcia“!

Obóz sanacyjny wysłał przed kilku tygodniami posła Tomaszewicza do Ameryki, celem szerzenia wśród Polonji w Ameryce „ideologii Piłsudskiego“.

Tomaszewicz jeździł po miastach, gdzie były większe skupienia Polaków, wygłaszał odczyty. — Kiedy w kwietniu b. r. urządził zebranie w „Domu Polskim“ w Detroit — został obrzucony jajami wśród wrogich okrzyków: „idź do Brześcia“.

To samo spotkało niefortunego posła w drugiej miejscowości Hamtrack. Obydwa zebrania zostały rozbite.

Nie dość, że bebeka obrzucili jajami, ale prasa polska takie „pochlebne“ słowa zamieszcza o p. Tomaszewiczu:

„Nielogicznymi i szkodliwymi są podróże rozmaitych komiwojażerów politycznych z Polski. Gdyby w miejsce posła Tomaszewicza przybył tutaj człowiek nauki, profesor, uczony, literat, lub choćby nawet sportowiec, — podejmowałiby go wszyscy życzliwie i nie byłoby takich skandalów, jakie wywołał pobyt posła Tomaszewicza.“

„Tura propagandowa“ tego komiwojażera przyjaciół Z. N. P. nie przynosi Polonji amerykańskiej chluby, ale stawia nas w jak najgorszym świetle w oczach Amerykanów. Poseł Tomaszewicz nie przyjechał tutaj uświadamiać i pouczać o Polsce, ale, jak kraują uporeczywe pogłoski, w celu „robienia polityki“.

Cierpich cierpi za oszczerstwo.

Rudka. — Kierownik szkoły w Rudce, Cierpich, podobnie, jak wszyscy jego koledzy, zawzięcie agitował podczas wyborów za jedynka.

Wolno mu, zwłaszcza, gdy w ten sposób, bez pracy i zasług można iść w górę, zasłużyć sobie na pochwały i uznanie władz przełożonych za gorliwe spełnianie obowiązków służbowych i wychowywanie młodzieży w duchu państwowym.

Przechołował jednak pan kierownik w swej gorliwości, bo na zebraniach próbował chwalić Brześć, wywiezienie tamże posłów i znane ich traktowanie.

„Skoro Witoska zamknęli, to zasłużył na to za swe nadużycia i złodziejstwa grosza publicznego“.

Witos zaskarżył pyskacza, któremu przed sądem rura zmiękła, a ponieważ nie odważył się zaofiarowania, a co dopiero przeprowadzenia dowodu prawdy, sąd skazał go za oszczerstwo na 14 dni dobrze zapracowanego aresztu.

Już czas pomyśleć o odnowieniu prenumeraty na II. półrocze.

Wiadomości ze świata.

Zbawienne rady prezydenta Stanów Zjednoczonych.

W ostatnich dniach nastąpiło w Waszyngtonie uroczyste otwarcie sesji Międzynarodowej Izby Handlowej. Między innymi, na otwarciu przemówienie wygłosił prezydent St. Zjednoczonych, Huwer. Oto, co mówił:

„Światowa depresja gospodarcza jest najbardziej przekonującym dowodem istnienia wzajemnej gospodarczej zależności wszystkich krajów. Nawet Stany Zjednoczone, które są organizmem gospodarczym najbardziej niezależnym w porównaniu z innymi państwami, cierpią dotkliwie na kryzys gospodarczy. Kryzys gospodarczy spowodowały głębokie przyczyny. Najważniejsze z nich, to zniszczenie dobrobytu, ciężary podatkowe, oraz społeczna i polityczna niepewność, wywołana przez wojnę.

Hoover przeszedł następnie do omówienia sprawy rozbrojenia. Oświadczył on, iż drogą międzynarodowej współpracy w sprawach rozbrojenia można przynieść znikającą ludzkości wielką ulgę. Zmniejszając budżety wojskowe, można doprowadzić do zmniejszenia ciężarów podatkowych i w ten sposób usunąć jedną z ważniejszych przyczyn trudności finansowych poszczególnych krajów.

Na całym świecie wydaje się rok rocznie około 5 miliardów na zbrojenia. Jest to 70 proc. więcej, niż przed wojną, 5 i pół miliona mężczyzn stoi pod bronią w czynnej służbie wojskowej. Rezerwy wynoszą 20 milionów ludzi.

Międzynarodowe zaufanie nie może być budowane na obawie jednych państw przed drugimi. Musi ono opierać się na dobrej woli narodów.

Na zakończenie oświadczył Hoover, że świat gospodarczy powinien wyżyć wszystkie siły, ażeby zagadnienie rozbrojenia potraktowane było z taką powagą, na jaką ono zasługuje.

Artyleria raketowa.

Jak wiadomo, Traktat Wersalski zabronił Niemcom posiadania armat większego kalibru niż 7 cm., to znaczy typu polowego. Dla obejścia tego przepisu, rozpoczęli Niemcy na wielką skalę eksperymenty z raketami. Przypomniano sobie, że podczas wojen napoleońskich armia angielska posługiwała się więcej pociskami raketowymi, niż armatnimi. Dopiero późniejsze udoskonalenie budowy armat wyrugowało użycie rakiet.

Technicy niemieccy postanowili powrócić obecnie do tej tradycji, tembardziej, że dzisiejsze środki napędne dla rakiet nieskończenie przewyższają te, które były przed 100 laty. W tym celu rozpoczęto w szeregu laboratoriów badanie nad budową i lotem pocisków raketowych. Dotychczasowe już wyniki są olbrzymie. Okazało się, że celność pocisków raketowych jest zupełnie taka sama, jak pocisków z dalekośnych armat. Dalej ustalono, że przy pomocy tego systemu można wyrzucać na bardzo dalekie odległości już nie 42 centymetrowe pociski, które były podczas wielkiej wojny największe i najstraszniejsze, lecz pociski, mające do 150 cm. średnicy, a do dwóch i pół metrów długości. Taki olbrzymi pocisk może być wyrzucony na odległość przewyższającą nawet 200 kilometrów. Kilka takich pocisków naładowanych materiałem wybuchowym lub gazem trującym, może zniszczyć całe miasto lub fabrykę.

Obrona przeciw artylerii raketowej jest wprost niemożliwa z powodu znacznego oddalenia miejsca wystrzału od miejsca upadku. Nawet w razie odkrycia jego, zniszczyć go można tylko przy pomocy aeroplanów, ale na to nie pozwolą własne eskadry samolotowe, oraz działa zenitowe, które każdego śmiełka zrzuciłyby na ziemię.

Oto najnowsze usiłowania pokojowych Niemiec. Pomyślnych prób z raketami odbyto już cały szereg, podając, że chodzi tu o lot na księżyc.

Blok państw rolniczych i przemysłowych.

Aby zmniejszyć zyski niemieckie z „Anschlussu”, Briand zaprojektował utworzenie wielkiego bloku gospodarczego, złożonego z państw Europy środkowej i wschodniej. Do bloku tego weszłyby państwa: Polska, Węgry, Jugosławia, Czechosłowacja i Rumunia. Są to kraje, za wyjątkiem Czechosłowacji, rolnicze, cierpiące dziś na nadmiar produktów rolnych i hodowlanych. Ten otóż blok państw rolniczych ma być ściśle gospodarczo złączony z państwami przemysłowymi: Francją, Anglią i Włochami. Mają się one wzajemnie uzupełniać; blok państw

wschodnich zbywać ma produkty rolne we Francji, Anglii i Italii, a naodwrot te znów państwa zaopatrywać mają kraje rolnicze w wyroby przemysłowe. Taki jest plan Brianda. Jego urzeczywistnienie byłoby poważną odpowiedzią na blok austro-niemiecki.

Włamanie do zamku królewskiego w Madrycie.

Nieznamy osobnicy wtargnęli do pałacu królewskiego w Madrycie i zerwali pieczęcie, które położone były na apartamenty prywatne byłego króla. Nie stwierdzono dotychczas, czy osobnicy ci skradli jakiegokolwiek przedmioty.

WOROSZYŁOW ZAPOWIADA WIELKĄ WOJNĘ ŚWIATOWĄ.

Komisarz wojny Woroszyłow wydał z powodu dnia 1 maja rozkaz do armii i floty sowieckiej, w których nawołuje do zwiększenia zdolności bojowej sił zbrojnych i stwierdza, że wybuch wojny pomiędzy Sowiecami a państwami kapitalistycznymi wydaje się nieuniknionem. Armia sowiecka znajduje się w przededniu nowej wielkiej wojny światowej, która niewątpliwie przyniesie zwycięstwo rewolucji komunistycznej. Rozkaz komisarza Woroszyłowa został rozplakatowany we wszystkich miastach sowieckich.

SPALENIE HANGARÓW SOWIECKICH.

Z Mińska nadchodzą wiadomości, że oddział powstańczy, działający w okolicach Borysowa, podpalił w nocy hangary sowieckie, w których mieściło się 8 samolotów wojskowych. Straż czerwona, zauważwszy ogień, próbowała wywołać telefonicznie z Borysowa straż ogniową, lecz przewody telefoniczne okazały się przecięte. Nic innego nie zostało, jak wysłać do Borysowa gońca. Kiedy jednak nadjechała straż, hangary wraz z samolotami spłonęły doszczętnie.

AMERYKA NIE ZAMIERZA UZNAĆ SOWIETÓW.

Wobec ponawiających się wystąpień, mających na celu doprowadzenie do uznania ZSRR, przez Stany Zjednoczone, wydano zostało oficjalne oświadczenie, w którym rząd Stanów Zjednoczonych stwierdza, że stoi w dalszym ciągu na stanowisku, zajętem w r. 1927 i sprzeciwiającem się uznaniu Sowieców.

CHYBIONA KOLONIZACJA.

Rozpoczęta swego czasu kolonizacja kraju Biri-bidjan na Syberji zupełnie obecnie została zaniechana. Jak wiadomo w kraju tym chciały Sowiety utworzyć kolektywną gospodarkę rolną żydowską. Żydzi żądają obecnie, by ich zatrudniono w przemyśle. W Kijowie, gdzie miało być zwerbowanych 190 rodzin żydowskich do wyjazdu na Syberję, nie zgłosił się ani jeden kandydat na przesiedlenie na rolę.

ZA FABRYKOWANIE EMERYTÓW.

Prokurator generalny w Madrycie (Hiszpanja) pociągnął do odpowiedzialności karnej b. ministra z okresu dyktatury La Cierva, który wydał rozkaz komisiom lekarskim, by uznawały za niezdolnych do służby wojskowej tych oficerów, którzy byli podejrzani, że nie sprzyjają dyktaturze.

„ZAREZERWOWANE MANDATY” DLA OPOZYCJI W TURCJI.

Rząd turecki ogłosił wynik wyborów do parlamentu. Partja rządowa na 317 mandatów zdobyła 287.

Prezydent państwa Kemal Pasza wyraził życzenie, by 30 mandatów zarezerwowano dla opozycji. Ładne wybory.

STŁUMIENIE POWSTANIA NA MADERZE.

Po kilkutygodniowych walkach powstańczych na Maderze, powstanie zostało stłumione przez rządowe wojska Portugalji.

Przywódcy powstania schronili się do gmachu konsulatu angielskiego.

Przed upadkiem powstania, krążownik portugalski bombardował przez kilka godzin pozycje powstańców, wyradzając w ich szeregach znaczne szkody. Część powstańców została aresztowana.

Ponura zagadka śmierci porucznika Powińskiego.

„Wieczór Warszawski“ donosi:

Pół roku temu, jak donoszą z Równego, przybył do Brześcia nad Bugiem, porucznik 83 p. p. z Kobrynia, Stefan Powiński. Wieczorem udał się do twierdzy brzeskiej, ażeby odwiedzić swoich znajomych i od tego czasu ślad po nim zaginął.

Wszelkie poszukiwania nie dały żadnego rezultatu. Dopiero niedawno wyłowiono z nurtów rzeki Muchawiec, u jej ujścia do Bugu zwłoki oficera w stanie zupełnego rozkładu.

Ze znalezionych przy nim zachowanych dokumentów okazało się, że są to zwłoki zaginionego por. Powińskiego. Władze utrzymują, że nieszczęśliwy, będąc krótkowidzem, nie orientował się należycie w nieznanym sobie terenie i po wyjściu z twierdzy wpadł do Muchawca.

Należy zaznaczyć, że por. Powiński przebywał w Brześciu wówczas, gdy znajdowali się tam uwięzieni b. posłowie.

Co piszą inni?

Dwulicowa gra.

Pod tym tytułem zamieszcza dziennik „Polska“ co następuje:

„Ill. Kurjer Codzienny“ prowadzi od dłuższego czasu oryginalną grę: pisząc słowo „rząd“ dodaje zawsze najwyższą pochwałę, gdy zaś chodzi o krytykę rządu, używa stale słowa „Warszawa“. Oto przykład: w artykule p. t. „Z pod czapki Monomacha“ czytamy:

„Wszak transplantuje się do Polski żywcem instytucje rosyjskie niezuane i do tej pory nie pojęte dla ludzi o zachodniej kulturze i przeszczerpia się do Ploski „najcenniejszy zabytek rosyjski“... duch wschodu, owa mentalność „stupajków“ i „stałonaczalników“.

Kasy sądowe stoją pusto i niejednokrotnie prezesi sądów muszą z własnej kieszeni zwracać świadkom wydatki na podróz, by ratować powagę instytucji, jaką jest sąd — a co lekkomyślna Warszawa w sposób najbardziej bez troski lekceważy!

Duch wschodu — to system“.

A więc: „przeszczerpia się do Polski duch wschodu, owa mentalność stupajków i stałonaczalników“, „duch wschodu — to system“ — a winę tego ponosi „lekkomyślna Warszawa“ i „krzyżąca niedbałość Warszawy“.

Nie wchodzimy w to, czy zarzuty „I. K. C.“ są słuszne. Ale któż jest to ta „Warszawa“? — Czyba nie Syrena, będąca herbem miasta? Czyba nie ludność stolicy, ani jej magistrat? — Więc o kimże tak pisze „I. K. C.“? Oczywiście o rządzie! Dlaczego jednak zamiast napisać wprost słowo „rząd“, pisze się „Warszawa“?

Gra aż nadto przejrzysta, — lecz i dwulicowa“.

Nadzwyczajności majowe.

Korespondent warszawski „Naprzodu“ twierdzi w związku z zapowiedzią sesji nadzwyczajnej, że

„niespodzianek na tej majowej nadzwyczajności nie będzie. Już dziś prasa sanacyjna informuje, że rząd przedstawi p. prezydentowi program sesji! Będzie więc to samo, co na poprzedniej: poza określone dekretem sprawy. Sejmowi nie będzie wolno — już p. Świtalski o to się postara — zająć się innymi sprawami“.

Będzie jednak inna nadzwyczajność.

„Prasa sanacyjna donosi, że projekt pragmatyki urzędniczej po przejściu procedury uzgodnienia i uchwały Rady Ministrów będzie jeszcze przedłożony p. marszałkowi Piłsudskiemu do zaakceptowania. Czyż to nie jest nadzwyczajnością? Pan marszałek Piłsudski, jako minister Spraw Wojskowych ma w Radzie Ministrów taki sam głos, co każdy inny minister, praktycznie powinienby mieć nawet mniejszy, gdyż można być „genjuszem“, a nie znać się na rzeczy, którą się nigdy nie zajmowano“.

PODZIĘKOWANIE.

Niżej podpisany SZYMECKI Paweł, b. soltys wsi Chyby, pow. Poznański, składam gorące podziękowanie firmie J. Pagua et Co, (3 Avenue de Mayenne MONTAUBAN, Tarn et Garonne, FRANCJA) za to, że firma ta wystarała mi się o bardzo dobre gospodarstwo, na którym mi się bardzo dobrze powodzi.

Firma ta stara się o osadzone przez nią Polaków i nie ogranicza się jedynie pośrednictwem, lecz służy im zawsze i poradami i pomocą we wszelkich sprawach

(—) Szymancki Paweł.

Pech Laborde
Commune Sainte Colombe par Villeneuve s/Lot France
dnia 20. kwietnia 1931 r.

773 (—)

Przy każdym piśmie podawaj nam adresy osób, którym należałoby wysłać numery okazowe.

Z ruchu organizacyjnego Stronnictwa Ludowego.

Z ziemi oświęcimskiej.

W dniu 3 maja b. r. odbył się zjazd mężów zaufania b. stronnictw ludowych „Wyzwolenia” i „Piasta”, z powiatu oświęcimskiego, celem związania powiatowej organizacji zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

Zjazd był liczny, a zainteresowanie ogromne. Z ramienia Zarządu Okręgowego przybył Dr. Putek, który w godzinnej mowie nakreślił obecną sytuację polityczną. W dyskusji zabierali głos ob. Noworyta z Grójca, Jan Tyran, z Polanki Wielkiej, Ignacy Pilch z Poreby Wielkiej, Józef Domżał z Grójca, Jan Momot z Podolsza, Jan Stanek z Trzebieńczyc, Franciszek Żurek z Polanki Wielkiej. Wszyscy podkreślali konieczność zespolenia sił ludowych do walki z dyktaturą i wyzyskiem. Jako przykład wprost nieprawdopodobnego a jednak prawdziwego wyzysku, przytaczano fakt, że powiatowe miasto Oświęcim bezprawnie nałożyło na ludność wiejską opłaty kopytkowe od próżnych wozów oraz opłaty targowe od produktów rolnych, w roku bieżącym opłaty te podwoiło i wreszcie pobór tych opłat bez prawnej podstawy wydzierżawiło żydowi. Starosta i zarząd powiatowy nie raczą wglądać w tę magistracką gospodarke, skutkiem czego terroryzowana ludność płaci te opłaty, które śmiało można nazwać podatkiem od głupoty i tchórzostwa ludzi. Jak się prowadzi zarząd kraju, tego też doświadczyła ludność na swojej skórze. Powiat oświęcimski wbrew życzeniu ludności został niedawno utworzony, a utworzył go wiceminister spraw wewnętrznych Jaroszyński, teraz znów ten sam p. Jaroszyński jako prezes komisji dla usprawnienia administracji zaprojektował zniesienie powiatu oświęcimskiego, któryto powiat zdołał tymczasem starosta odpowiednio zadłużyć. O kwiatkach urzędowania starosty podane będzie sprawozdanie później. Dla obrony przed samowolą biurokracji postanowiono założyć w powiecie oświęcimskim oddział „Związku Polskich Samorządowców” i zaraz też statuty z odpowiednim podaniem przedłożono urzędowi wojewódzkiemu. Wreszcie ustalono skład politycznej organizacji na powiat oświęcimski, wybierając Powiatowy Zarząd Stronnictwa Ludowego w miejsce dotychczasowych zarządów „Wyzwolenia” i „Piasta”. Kilkogodzinne obrady zakończono uchwaleniem rezolucji. Pierwsza z nich piętnuje metody brzeskie i wyraża hold więźniom brzeskim, druga zawiera protest przeciw zachowaniu się starosty oświęcimskiego, który przez swoje wtrącanie się do wszelkich przejawów życia społecznego i gospodarczego stał się utrapieniem ludności, wreszcie napiętnowano zdzierstwa uprawiane na ludności wiejskiej przez oświęcimski magistrat i jego dzierżawców.

—oOo—

Zjazd pow. w Myślenickim.

W dniu 3 maja odbył się zjazd powiatowy delegatów z powiatu myślenickiego na Górnym Przedmieściu, w celu wyboru nowego Zarządu pow. Str. Lud.

Z ramienia Okr. Zarządu przybyli na zjazd poseł Roj, poseł Fidelus i Piotr Garlacz.

Zjazd odbył się przy udziale około 500 delegatów z całego powiatu w nastroju bardzo podniosłym. Referat polityczny wygłosił poseł Fidelus, referat gospodarczy Piotr Garlacz, a referat organizacyjny poseł Roj. Zebrani nagrodzili mówców oklaskami, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu.

Uchwalono hold więźniom brzeskim: podziękowanie tym wszystkim, którzy doprowadzili do zjednoczenia stronnictw ludowych.

—oOo—

Zjazd pow. w Nowym Sączu.

Dnia 5 maja 1931 odbyło się zebranie delegatów i mężów zaufania Stronnictwa Ludowego z powiatu Nowy Sącz w domu „Robotnika”.

Na Zjazd ten, mimo tak pilnych robót polnych, przybyło ponad 400 osób.

Zebranie zagał Dr. Paulin Hyży, poczem przeprowadzono wybór prezydium w skład którego weszli: Maciuszek, jako przewodniczący, Augustyn Soltys z Tegoborzy, jako jego zastępca. Mgr. Janiak, jako sekretarz, Stanisław Potoczek ze Świnarska, jako jego zastępca i Dr. Paulin Hyży, jako członek prezydium.

Poseł Madejczyk wygłosił referat przedstawiając pracę około utworzenia jednego wspólnego stronnictwa ludowego przez 3 stronnictwa byle chłopskie, dalej obecną sytuację gospodarczą w Polsce, pracę obecną Sejmu i stanowisko stronnictw

Rolnicy!

kupujcie tylko

KOSY

BRUNA

ze znakiem:

„Mała Kosa”

Dobra kosa — lekka praca.

Krzysztof BRUN i Syn

W WARSZAWIE, plac Teatralny.

opozycyjnych w tymże Sejmie, nowo uchwalone ustawy przez większość sanacyjną w Sejmie, oraz sprawy organizacyjne nowego Stronnictwa Ludowego.

Po referacie przysłapiono do wyboru Zarządu. Po wyborze nowego Zarządu, zebrani po krótkiej dyskusji uchwalili jednomyślnie rezolucję wyrażając cześć i uznanie dla twórców zjednoczenia trzech stron. ludowych, hold więźniom brzeskim, zastrzegając się przeciwko jakiegokolwiek dyktaturze i domagając się ulg i obniżenia podatków, podwyższenia cen płodów ziemnych lub równomiernego obniżenia cen produktów przemysłowych, przeciw wprowadzaniu gmin zbiorowych, domagając się wprowadzenia wreszcie w życie samorządów powiatowych i wojewódzkich.

Po odśpiewaniu przez zebranych „Roty” oraz „Gdy naród do boju” z okrzykiem na cześć Witosza, Rzeczypospolitej i innych twórców Zjednoczenia Ludowego zakończono zebranie.

Powiat Mielec.

W Mielcu odbył się dnia 30 kwietnia powiatowy zjazd delegatów, celem dokonania wyboru zarządu pow. według nowego statutu. Przewodniczył p. Gesing. Sprawy polityczne i gospodarcze omówił poseł Stachuik. Po dokonaniu wyboru nowego zarządu pow. rozwinęła się szeroka dyskusja, w której mowcy piętnowali wrogię stonowisko sanacji w stosunku do wsi. Zebrani z radością przyjmują fakt utworzenia jednej silnej organizacji ludowej, obejmującej cały lud polski. Po jednomyślnym uchwaleniu rezolucji z mocnym postanowieniem przeprowadzenia w każdej wiosce organizacji na nowym statucie, zakończono zebranie.

Powiat Nisko.

Dnia 3 maja b. r. odbył się w Nisku zjazd delegatów trzech dotychczasowych stronnictw, celem dokonania reorganizacji powiatu na podstawie statutu Stronnictwa Ludowego. Zjazdowi przewodniczył p. Józef Kufel z Niska. Referat polityczny i gospodarczy wygłosił poseł Stachuik. Dokonano wyboru zarządu powiatowego. Po szerokiej dyskusji uchwalono szereg rezolucji, jak apel do włóścian powiatu, by karnie stanęli w kadrach Stronnictwa Ludowego przeciw tworzeniu gmin zbiorowych, protest przeciwko metodom Brześcia, hold więźniom brzeskim, zaufanie Klubowi posłów stronnictwa ludowego i szereg innych. W podniosłym nastroju opuszczono to piękne zebranie ludowe, złożeń i potępiając system i metody sanacji, kopiącej grób wsi polskiej.

—oOo—

BACZNOŚĆ GRYBOWSKIE!

W poniedziałek, dnia 18 maja b. r. odbędzie się w Grybowie w sali „Sokoła” o godzinie 12-tej powiatowy Zjazd delegatów Stronnictwa Ludowego.

—oOo—

BACZNOŚĆ LIMANOWSKIE!

W poniedziałek, dnia 18. maja b. r. odbędzie się w Sowlinach, powiat Limanowa w sali Domu robotniczego o godz. 11-tej przedpołudniem powiatowy Zjazd delegatów Stronnictwa Ludowego.

Jak poseł Jarosz powitał Ks. Biskupa?

W dniu 5 maja przybył do naszej parafii na wizytację Ks. Biskup Komar z Tarnowa prowadzony przez banderję. Przed bramą kościelną wygłosił 2 dziewczynki szkolne śmiało wiersze powitalne.

Następnie wystąpił poseł sanacyjny i wójt Janowiec p. Jarosz, który tak dzielnie gromił piastowców przed wyborami i sprowadzał bandy bojówkaczy z Mościc. Przedstawivszy się jako poseł BBWR. zaczął mowę: „Jego Ekscelencjo! Wstępujemy w Twoje ślady” — dalszego ciągu mowy nie mógł urodzić. Patrzył to w niebo to w ziemię, ale profesora Kautzkiego nie było, z którym wspólnie kalumnicy na prezesa Witosza rzucali, więc dalej nie ruszył. Widząc, że p. poseł zadługo szuka natchnienia, Ks. Biskup poglądził go po twarzy i rzekł: „No, no wiem, co chcieliście powiedzieć”.

Zadowolony z takiego obrotu rzeczy, dygnitarz sanacyjny szybkim ruchem doskoczył pocałował Księdza Biskupa w rękę i odszedł.

Cała wieś zapłonęła się wstydem, że ma takiego zdolnego wójta i posła. Pożądaniem byłoby, by str. BBWR. takich opatrnościowych mężów (których dość w swym gronie posiada), skierowało do szkoły powszechnej, by ich nieco przekształcić w poprawnym używaniu języka pol. w mowie i piśmie.

Panie sanatorze! czyś pan nie mógł prosić prof. Kautzkiego, by panu mowę napisał. Wszak ma tak bujną fantazję (bo ją podlewa ustawicznie alkoholem), tak umie ludzi czernić i wyszydzać na wiecach, a czasu mu nie brak, bo prawie cała księga zarządzeń dyrekcji Seminarjum jest zapisana poleceniami zastępstw za absentującego się profesora. Ładnie ta nauka języka pol. w Seminarjum nauczycielskiem musi wyglądać, gdy profesor zamiast siedzieć w szkole i udzielać najważniejszego przedmiotu kandydatom na nauczycieli jest sekretarzem BBWR. i tamże urzęduje. Chyba, że prof. gromadzi gotówkę na zwrot pieniędzy za bezprawne sprzedanie cudzego mieszkania, i to otrzymanego jako dobrodziejstwo od piastowców, które dostał po wielokrotnym zapewnieniu pod słowem honoru i przysięgach na cześć rodziny, że mieszkanie zwróci.

Takich tu mamy w tarnowskim sanatorów. Już najwyższy czas, aby takie okazy pochowały się w mysie dziury, bo czasem to aż człowiekowi przykro, gdy pomyśli, że jest Polakiem.

Parafjanin.

—oOo—

Prenumerując „PIASTA” masz w domu najlepszego doradcę.

Pożyczka francuska dla Polski i Czechosłowacji.

Katowicka „Polonia“ (nr. 2353) pisze o koncepcji kolejowej Śląsk — Gdynia:

„Ze ciężkich i upokarzających warunków nie można usprawiedliwiać ogólnej sytuacji na światowym rynku pieniężnym, dowodzi najlepiej ogłoszona onegdaj w prasie wiadomość o pożyczce francuskiej dla Czechosłowacji na sumę 50 milj. dol. (polska 40 milj. dol.), która udzielona będzie na 5 i pół proc. rocznie (polska na 6 i pół proc.), po kursie emisyjnym 95 (polska po kursie 94) i wypłacona będzie od razu, a nie w jakichś bliżej nieokreślonych warunkach. O jakichś zastawach, gwarancjach, mandatariuszach i t. p. poza uchwałą parlamentu, niema przy pożyczce czeskiej oczywiście mowy.

—oOo—

Pobory Prezydenta Rzplitej.

Jak wiadomo, z dniem 1 maja b. r. obniżone zostały pensje urzędnicze o 15 proc.

Prezydent Rzeczypospolitej stanął na stanowisku, że obniżka ta winna dotyczyć i jego poborów.

Dotychczas pobierał Prezydent 300 tysięcy zł. rocznie, czyli 25 tysięcy zł. miesięcznie. Mimo 15-to procentowej obniżki, pobory Prezydenta Rzeczypospolitej będą o wiele wyższe, niż były dawniej. Wykazuje to następujące zestawienie.

Uposażenie (pensja) Prezydenta wynosiło:

w r. 1925	120 tysięcy zł. rocznie,
w r. 1926	180 tysięcy zł. rocznie,
w r. 1927/28	180 tysięcy zł. rocznie,
w r. 1928/29	240 tysięcy zł. rocznie,
w r. 1929/30	240 tysięcy zł. rocznie,
w r. 1930/31	300 tysięcy zł. rocznie.

W bieżącym zaś roku budżetowym 1931/32 po 15-procentowej obniżce uposażenie Prezydenta wyniesie około 255 tysięcy zł., a więc 2 razy więcej, niż np. w r. 1925.

Dodać należy, iż obecnie Prezydent Rzeczypospolitej ma prócz uposażenia jeszcze fundusz do rozporządzenia w kwocie 60 tysięcy zł. rocznie, którego dawniej Prezydent nie miał.

—oOo—

Przewiezienie zwłok Orkana do Zakopanego.

W dniu 16 b. m. odbędzie się przewiezienie zwłok ś. p. Władysława Orkana z cmentarza rakowickiego w Krakowie do Zakopanego. Zwłoki przewiezione będą w osobnym wagonie przyczepionym do pociągu osobowego, który z Krakowa wyjedzie w dniu 16 maja o godzinie 9.50 rano. Pogrzeb w Zakopanem o 4-jej popołudniu. Po drodze młodzież szkolna i delegacje składać będą na stacjach wieńce na trumnę poety.

—oOo—

Opieka sanacji nad wychodźstwem we Francji.

„Przyjacieli Ludu“ donosi:

W niektórych „Opiekach“ zamierzenia były większe, niż budżet pozwalał.

Wytwarzała się więc często sytuacja, że rachunków Świetlice opieki, czy to za gaz, elektryczność, czy podatku, czy też wreszcie komornego Francuzom nie mogły w porę zapłacić. Kierowniczka świetlic przy niektórych opiekach musiała się często ukrywać, a wierzyciele groźbami musieli wydobywać swoje należności lub też zamykając gaz czy elektryczność, egzekwować przypadające im sumy. Jeżeli się zważy, że wszystkie urzędy francuskie wiedziały o tem dobrze, że „Opieki“ czy świetlice są ekspozyturami konsulatu polskiego, to możemy sobie wystawić, jak szkodliwą dla imienia polskiego była taka działalność takiej nieinteresującej się życiem społecznym paniusi, którą tylko przypadek chyba w takiej pozycji przymusowego interesowania się opiekami postawił.

—oOo—

Zajście w kuchni ludowej.

ZGŁODNIALI BEZROBOTNI ROZCHWYTAŁI PRODUKTY ŻYWNOCIOWE.

Onegdaj w południe w kuchni ludowej w murach po Franciszkańskich we Wilnie, doszło do pożalowania godnego incydentu, który w rezultacie wywołał, aż interwencję policji. Grupa przybyłych bezrobotnych zwróciła się do kierownika kuchni z żądaniem wydania im bezpłatnych obiadów, nie wykazując się jednak obowiązującymi ku temu uprawnieniami. Spotkawszy się z odmową bezrobotni przemocą wtargnęli do kuchni, gdzie dotkliwie poturbowali kucharkę, rozchwytyjąc w oka mgnieniu produkty żywnościowe. Niestety incydent groził poważniejszymi skutkami, gdyż bezrobotni zdradzali nadal

agresywne zamiary, odgrazając się biciem kierownika i zdemolowaniem lokalu. Wobec powyższego zawezwano policję, która położyła kres zajściu.

„Grzechy“ wójta w Śmiglinie!

Śmigno. — Jednym z najwybitniejszych wójtów w pow. tarnowskim jest naczelnik gminy w Śmiglinie p. J. Witka, cieszący się powszechnym zaufaniem.

Gdy przyszło desygnować do komisji okręgowej przedstawiciela gmin wiejskich, naczelnicy gmin przeznaczyli Witka do tejże komisji.

Witka nie zawiódł zaufania kolegów i powiatu. Jak wszędzie, tem więcej w okręgu tarnowskim były zakusy, by unieważnić listę Centrolewu, Witka walczył skutecznie o utrzymanie listy, a mając za sobą ustawę, wyszedł z tej walki zwycięsko. lista utrzymała się. Oponował również przeciwko skreśleniu z listy prezesa Witosa, a gdy większość komisji, z samych sanatorów złożona przegłosowała go, — wniósł protest do generalnego komisarza wyborczego.

Jak wiadomo, w okręgu Nr. 45 brakło „jedynie“ do trzeciego mandatu kilkanaście tysięcy głosów, trzeba je było dorobić.

Działy się dziwne rzeczy, o których swego czasu pisał „Piast“. Po ukończeniu głosowania w komisjach obwodowych i ogłoszeniu wyniku wyborów, mężowie zaufania Centrolewu spisali wyniki na specjalnych formularzach. Obliczając głosy oddane na listę Nr. 7, powinno owej przypaść 5 mandatów.

Przy zestawieniu wyniku głosowania w komisji okręgowej, Witka wskazywał na uchybienia komisji obwodowych i na nadużycia, słowem spełnił swój obywatelski obowiązek zgodnie z ustawą i sumieniem, wykazując wielką odwagę cywilną i nieugięty charakter.

Czy taki człowiek może być obecnie wójtem?

Nie też dziwnego, że nasłano mu komisję, które oczywiście znalazły różne uchybienia w urzędowaniu u Witka i zawieszono go w urzędowaniu.

Pożegnał się z wójtostwem, ale został mu honor i przeświadczenie dobrze spełnionego obowiązku wobec chłopów i demokracji polskiej.

Sprawozdawca.

—oOo—

Jak budować dom?

Wielu moich znajomych i nieznajomych przysłało zwłaszcza po ostatniej wzmiance w „Piastcie“ zapytanie ile będzie kosztowało drzewo na dom, przysyłając mi równocześnie plan i wymiar domu, jakoteż wymiar drzewa z jakiego dom ma być budowany. Taki sposób budowy jest wprawdzie najwygodniejszy ale zarazem najdroższy, a w sumie równy lub mniejszej wartości, bo nieraz wymiar przedkłada się nad jakość. Oznaczone bowiem w wymiarze drzewo „dymensyjne“ jest drogie, jako materiał budowlany, gdyż właścicielowi za przebranie jego drzewa trzeba zapłacić. Rolnik mając na miejscu cieśli i traczów sam drzewo kupione wagonowo przypuścmy od 25 cm. średnicy wzwyż może przesortować i sposób budowy doń przystosować, co wartości budynku nie zmieni. W zasadzie kupować drzewo jak najgrubsze, w każdym razie powyżej 40 cm. jest to bowiem najwydatniejsze i najtrwalsze przy wyrobie brusów (przyciesów) 6-calowych, gdyż taki wymiar jest dostateczny mamy bardzo mały procent odpadków, gdyż oszwały nadają się na powalę. Przyciesy można ocieszać lub oberznąć na „kostkę“ lub zostawić oflisy, uważając by styk był dostateczny, bo lepszy cieńszy z przyciesy z dobrym stykiem, niż gruba rozłupka z małym stykiem. Duże pole do popisu miałyby tu kooperatywy rolno-budowlane. Powtarzam więc jeszcze, kupować drzewo a nie budulec, bo to podraża je do 50 i więcej procent, a co gorsza nie łatwo go dostać, bo dajmy na to taki przykład: Miałem około 100 m³ drzewa dłużycowego. Jeden znajomy zamawia u mnie materiału w okrągłym stanie na dom, z podaniem planu. Mimo chęci sprzedania chłopu, nie mogłem się nawet za dość dobrą cenę zdecydować rozrzucić zmaglowanego drzewa, bo co zrobiłbym potem z końcami oderzniętymi z całości, a mogłoby się także trafić, że za 100 festmetrów (5 wagonów) nie wybrałbym na 1 wagon oznaczonej jednakowej grubości — wolałem więc sprzedać te 100 festmetrów, tak jak je miałem — o wiele taniej za m³, aniżeli ofiarował mi mój znajomy. Zabawka z wybieraniem i wytrzy-

Na dobrych

obcasach gumowych BERSON można cały dzień chodzić bez zmęczenia. Obcasy gumowe BERSON są tak zadziwiająco elastyczne, że chodzenie jest prawdziwą przyjemnością. Przytem trzewik o wiele ładniej wygląda, nosi się dłużej i zaoszczędza się dużo na kosztach naprawy.

A więc tylko BERSON, bo niema nic lepszego!

niam wymiarów, należy do składu materiałów budowlanych lub mogłoby dać dochód kooperatywie budowlanej, ale dla producenta ładującego do wagonu jest trudna. Teraz zrozumiecie moi Przyjaciele, dlaczego nie mogę odpowiedzieć na Wasze zapytania, bo nawet „Godulla“ firma drzewna mogąca sprzedać miesięcznie tysiące m³ nie byłaby w stanie na to odpowiedzieć, a gdyby do każdego wagonu chciała wybierać wymiary według różnych nieraz zupełnie nierozumnych planów domorosłych majstrów, dostaliby wszyscy urzędnicy kołowacizny. Budujemy nieracjonalnie a kosztownie, niszczymy dużo materiału bo nie zrzeczamy się i nie uczymy, a budownictwo jest sztuką, która wymaga nauki, by majster dostosował się do materiału, a nie materiał do majstra.

Obroniecki Piotr.

Wskazówki organizacyjne Naczelnego Kom. Wykonawczego.

Koło winno posiadać co najmniej 10-ciu członków. Zarząd Koła stanowią: prezes, sekretarz, skarbnik a w Kołach liczących ponad 20 członków może być ponadto wybranych 2-ch wiceprezesów. Koło wybiera Komisję Rewizyjną, złożoną z trzech osób. Koło zatwierdza Zarząd Powiatowy, odpisy protokołów zebrania organizacyjnego Koło wysyła do Zarządu Powiatowego i Sekretariatu Naczelnego.

Koło obejmuje swoją działalnością wieś lub gminę.

Zalecamy w początkach organizacji w gminach zbiorowych, dla ruchu ludowego słabszych, powoływać Koła obejmujące całą gminę, a później w miarę możliwości tworzyć Koła, obejmujące jedną lub kilka wiosek, zdolnych do prowadzenia własnej organizacji.

SEKRETARJAT NACZELNY POSIADA DEKLARACJE CZŁONKOWSKIE, które wydaje organizacjom i działaczom Stronnictwa.

Naczelnny Komitet Wykonawczy wydaje już legitymacje członkowskie, po otrzymaniu wypełnionych deklaracji i co najmniej połowy należności za składki.

Z zebranych składek członkowskich Koło zatrzymuje na swoje potrzeby 25% (1/4 część sumy), zaś resztę wysyła do Zarządu Powiatowego, który na swoje potrzeby zatrzymuje również 25% pierwotnej składki. Zarząd Powiatowy resztę (połowę pobranych składek) przesyła do Sekretariatu Naczelnego dla władz centralnych i wojewódzkich.

Jeżeli Zarządu Powiatowego niema — Koło lub organizatorzy wwołają 1/4 zebranej składki wprost do Naczelnego Sekretariatu.

Jako pokwitowanie za zapłaconą składkę członkowską w legitymacji wklejane będą specjalne znaczki partyjne.

Sekretariat Naczelnny wydaje legitymacje tylko tym członkom, od których otrzymał pieniądze.

ZA KILKA DNI ZOSTANIE WYDRUKOWANY W JEDNEJ KSIĄŻECZCE PROGRAM, STATUT, władze centralne i wskazówki organizacyjne, wraz z wzorem protokołu zebrań Kół.

Cena książeczki 25 groszy. Wraz z przesyłką pocztową gr. 40, należność można przysyłać znaczkami pocztowymi.

SEKRETARJAT NACZELNY może dostarczyć miejscowym organizacjom pieczęcie według wzoru ustalonego przez N. K. W. za zł. 5, z przesyłką pocztową zł. 5 gr. 50.

Wszystkie kwoty pieniężne przeznaczone dla Sekretariatu Naczelnego należy wpłacać na konto: „Stronnictwo Ludowe, Warszawa, Nowy Świat 49 m. 3“ Nr. 25.939.

SEKRETARJAT NACZELNY.

We wszystkich sprawach zwracaj się o informację do „PIASTA“.

